

Seminar om fiskeriets status

EU-kommissionen indbød til seminar om diverse aspekter og udfordringer som fiskerierhvervet står overfor i disse år. Kendetegnende for seminariet var, at størsteparten af deltagerne var fra Spanien. Denne omstændighed influerede på emnevalget og på de efterfølgende debatter, som ofte tog afsæt i forhold, der relaterede sig specifikt til den spanske fiskerisektor.

Mange lande var mødt op, heriblandt små fiskerionationer som Ungarn og Slovakiet, mens Portugal overraskende nok slet ikke var repræsenteret.

Diverse studier blev præsenteret og udgangspunktet for flere af dem var et ønske om en kortlægning af forbrugernes ønsker.

Undersøgelserne viste, at der er store udsving medlemsstaterne imellem for hvor meget fisk, der spises. Lande som Danmark og Spanien har det største registrerede indtag pr. capita af fiskeriprodukter.

Undersøgelse viste også, at forbrugerne har svært ved at skelne mellem aquakultur-fisk og fisk fanget på traditionel vis. Både når de skal fastslå hvilke vilkår de fisk de spiser er opvokset under, og når de skal vurdere de sundhedsmæssige konsekvenser af de vilkår fisken er vokset op under. I lande med højt indtag af fiskeriprodukter (fx. Spanien, Danmark) er det en udbredt opfattelse, at aquakultur-fisk er mindre sunde end fisk fanget på traditionel vis, mens de fleste andre lande ikke skelner mellem de sundhedsmæssige aspekter.

Andre studier viser, at forbrugerne i lande som Sverige og Tyskland udviser forbehold ved fiskeriets økologiske impact, mens det i resten af Europa er af mindre betydning..

Studier af fiskeriets økonomiske bæredygtighed viser, at de fleste landes fiskerivirksomheder genererer et overskud. Spanien er EU-duksen med det største gennemsnitlige overskud pr. virksomhed, mens to lande, Danmark og Litauen, skiller sig ud ved, at den gennemsnitlige fiskerivirksomhed genererer et underskud.

Det forventes at efterspørgselen efter fisk og fiskerelaterede produkter i EU vil stige med 40 % indenfor en årrække. Der spås ikke de store muligheder for at øge fangstmulighederne indenfor EU, hvilket betyder at udviklingen peger i retning af øget import og øget satsning på aquakultur.

I forlængelse af snakken om øget import blev der diskuteret om det var ønskeligt at øge handelsbarriererne eller åbne markedet for tredjepartslandene.

Det indtryk som oplevelserne med pangae/pangasius har efterladt virker som et wake-up call på industrien. Er det starten på en ny bølge og dermed et uundgåeligt resultat af globaliseringen? Skal der være mere information om de sundhedsmæssige aspekter af de forskellige fiskearter? Skal import af produkter som pangasius besværliggøres eller stoppes helt? Bliver pangasius-fiskeriet understøttet af ulovlig statsubsidiering? Har pangasius et lavere indhold af omega-3 fedtsyrer? Har det en dårligere smag end sammenlignelige fiskearter?

Fiskeribranchen mærker tydeligvis nu den konkurrence som globaliseringen har medført og som tidligere har ramt andre sektorer, som tekstilbranchen, bilbranchen og telekommunikationsbranchen. Pangasius er første bølge, og mere fra denne kant vil komme fremover. Branchen er i tvivl om hvilket ben den skal stå på.

Der er mange bud på hvad forbrugerne efterspørger, men lige så mange tvivler på en øget fokus på en kortlægning af forbrugerne ønsker. Og ikke mindst hvordan man finder ud af hvad de ønsker og hvordan man evt. kan løfte informationsniveauet hos forbrugerne, så de vil efterspørge høj-kvalitetsfisk, hvilket i dette forum er fisk fanget i EU af EU-borgere under EU-regulativer.

Hvordan skal man forklare forbrugerne dette? Labelling? Uddannelse?

Hvem skal løfte denne opgave? EU? Producenterne? Medlemsstaterne? Uddannelsessystemet?

Flere udtrykker en opgiveness overfor muligheden for at kortlægge forbrugersegmentet. Der er en diskrepans mellem hvilke ønsker forbrugerne udtrykker i diverse undersøgelser og deres faktiske behaviouristik.

Der er også nogen der mener, at man ved at øge forbrugernes informationsniveau ikke nødvendigvis får den ønskede effekt - at sælge flere EU-fisk, men, at det modsatte faktisk kan være tilfældet.

Dette udsagn bliver dog ikke yderligere underbygget og får lov til at stå uimodsagt.